

Sygn. akt I C 870/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wiercińska – Bałaga

Protokolant Renata Bleichert

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2014 r.

w Z.

sprawy z powództwa R. (...)

przeciwko M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 870/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa R. (...) w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej M. P. kwoty 216,09 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 20,37 zł od dnia 15 listopada 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 64,80 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 64,80 zł od dnia 15 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 66,12 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa przytoczyła, że pozwana na podstawie umowy z 14 lutego 2011 r. zawartej z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. w W. korzystała z usług polegających na korzystaniu z kodowanych programów telewizyjnych i radiowych i według umowy zobowiązana była do zapłaty z góry okresowych opłat abonamentowych, z których to obowiązków się nie wywiązała, co uprawniało ponadto wierzyciela pierwotnego do wystawienia noty obciążeniowej. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 19 grudnia 2013 r. strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. wierzytelność dochodzoną pozwem.

Postanowieniem z 22 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. VI Nc-e 486527/14 Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty na podstawie art.499 pkt 2 kpc z uwagi na to, że strona powodowa nie wskazała dla wszystkich kwot objętych żądaniem faktur/ not obciążeniowych, z których te kwoty wynikają, co uniemożliwiło Sądowi weryfikację zasadności jej żądania, przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

Po uzupełnieniu przez powoda braków formalnych pozwu zarządzeniem z 6 czerwca 2014 r. (k 18 verte) strona powodowa została zobowiązana w trybie art.208§1 pkt 5 kpc w zw. z art.207§6 kpc i art.217§2 kpc do przedłożenia dokumentów z ich odpisami dla strony przeciwnej, które wskazała w pozwie jako dowody w sprawie oraz zgłoszenia wszelkich wniosków dowodowych- w terminie 14 dni pod rygorem ich oddalenia jako spóźnionych. Przedmiotowe

zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 18 czerwca 2014 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru k 20)

Pozwana M. P. pomimo prawidłowego wezwania nie stawiała się na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do przepisu art. 339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, a w myśl §2 cytowanego przepisu w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia Sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (zob. orzeczenie SN z dnia 29 maja 1958 r., 1 CR 969/57, OSNC 1960, nr 1, poz. 14; wyroki SN: z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8 -9, poz. 142; z dnia 15 marca 1996 r., I CRN 26/96, OSNC 1996, nr 7 -8, poz. 108; z dnia 6 czerwca 1997 r., I CKU 87/97, Prok. i Pr. - wkładka 1997, nr 10, s. 44; z dnia 31 marca 1999 r., I CKU 176/97, Prok. i Pr. 1999, nr 9, s. 30). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności brak podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, Sąd wyrokiem zaocznym oddala powództwo (zob. wyrok SN z dnia 6 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, Biul. SN 1972, nr 10, poz. 178; zob. szerzej K. Weitz, Wyrok zaoczny oddalający powództwo, PPC 2011, nr 3, s. 36 i n. oraz cytowana tam literatura). Przy czym ocena zgodności z prawdą twierdzeń powoda następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy, szczególnie na tle innych twierdzeń powoda (niesprzeczność twierdzeń).

W niniejszej sprawie, jak wynika chociażby z uzasadnienia postanowienia z 22 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. VI Nc-e 486527/14 Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie, wątpliwości co do przytoczonych przez stronę powodową okoliczności na poparcie żądania pozwu niewątpliwie istniały. W tej sytuacji niezależnie od wynikającego z art. 339§2 kpc domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd miał obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i wobec istniejących wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd miał obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe z urzędu (zob. wyrok SN z 20.10.1998 r., sygn. I CKU 85/98, LEX nr 1216211).

Tymczasem strona powodowa pomimo obciążającego ją w myśl art. 6 kc obowiązku dowodzenia nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie twierdzonych okoliczności, a w określonym terminie 14 dni nie przedstawiła nawet dokumentów zgłoszonych jako dowody w sprawie, co skutkowało ich oddaleniem, a następnie wobec braku jakiegokolwiek dowodu uzasadniającego żądanie strony powodowej oddaleniem powództwa jako oczywiście bezzasadnego.